AVUI

Dissabte, 15 de setembre del 1984

La Generalitat i la Junta de Galícia rebutgen les propostes de Boyer

J. M. Sanmartí
Corresponsal

Madrid.— El conseller de Finances de la Generalitat de Catalunya, Josep Maria Cullell, rebutjà ahir rodonament la fórmula proposta pel govern central al Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes per calcular el percentatge de participació de les finances autònomes en els pressupostos de l'Estat per al 1985.

El conseller de Finances de Galícia, Jaime Trebolle, féu costat als punts de vista del conseller Cullell i s'oposà també a la fórmula determinada per l'Administració central. El conseller de Cantàbria s'abstingué i la resta de membres del consell acceptà la proposta, amb l'excepció dels representants de les Illes, País Basc i Navarra, que no hi eren.

Pel conseller Cullell, l'Administració central ha canviat a última hora la metodologia per a calcular les xifres base sobre les quals cal determinar el percentatge i ell considerà que «les dades presentades per l'Administració no són suficients per a justificar el canvi de fórmula». En conseqüència, el conseller Cullell no abonà la nova fórmula «perquè no en tinc prou dades».

Problema de legalitat

A la sortida declarà que no es tracta d'un problema de milions, sinó de legalitat, d'aplicació estricta de la LOFCA, la qual mana que es calculi un any base a temporal i se li afegeixin els serveis transferits posteriorment. El conseller Trebolle coincidí amb aquesta apreciació i denuncià que aquesta oferta no era la mateixa que la que es va fer la setmana passada. Per ell, les comunitats autònomes poden quedar sense referència legal i en una indefinició financera si s'aprova aquest sistema.

Malgrat que les conclusions del consell no són vinculants, és gairebé segur que el govern aplicarà el mètode de càlcul establert ahir per a l'any 1985. En el cas de Catalunya i de Galícia es reuniran urgentment, potser la setmana entrant, les comissions mixtes de valoracions per tal d'intentar trobar una solució a l'atzucac en què es troben aquestes negociacions. El ministre Boyer expressà la voluntat del govern d'intentar assolir un acord a través d'aquestes comissions mixtes.

Càlcul de la base dels serveis

El problema principal que es planteja és calcular la base dels serveis ja transferits. El govern ha proposat que es tinguin en compte els de l'any 1984, mentre que tant els catalans com els gallecs exigeixen que es faci prenent per base el 1983, tal com diu la LOFCA. Atès que el cost dels serveis augmenta proporcionalment menys que no pas els ingressos, es produeix un «efecte financer» o sobrefinançament de les comunitats autònomes que, segons la proposta del govern, serà d'uns quarantanou mil milions per al 1985, mentre que, segons la proposta de la Generalitat, seria d'uns noranta mil milions en total.

El ministre Boyer afirmà que els pressupostos de l'Estat no podrien absorbir aquest ritme de l'efecte financer. El percentatge de participació passa del 5,3 el 1984 al 6,7 el 1985. Totes les comunitats autònomes l'augmenten, llevat de Castella-Lleó i Castella-la Manxa. Concretament, Catalunya passaria, sempre segons la fórmula del govern, del 0,454 el 1984 al 0,465 el 1985. En total, l'Estat cedirà, a través del percentatge, 263.500 milions de pessetes i 256.000 més a través dels tributs cedits. En conjunt, les comunitats autònomes rebran per ambdós costats gairebé 520.000 milions de pessetes.

Boyer reconegué la diferència

Tanmateix, el ministre Boyer reconegué que la diferència essencial rau en l'esmentat efecte financer o sobrefinançament. Pel ministre, la reunió resultà molt interessant «perquè s'han vist molts problemes de finançament de les comunitats autònomes», que reconegué que caldrà retocar. Cal recordar, a més, que la llei de percentatge del 1984 es troba encallada al Congrés de diputats i les comunitats autònomes no han rebut encara aquests fons corresponents a enguany.

Roca Junyent, contrari a una moció de censura

Oviedo.— Miquel Roca Junyent, portaveu de CiU i líder del Partit Reformista, afirmà ahir a Oviedo que el seu grup parlamentari mai no donaria suport a una moció de censura que pogués presentar el Grup Popular contra el govern socialista. Roca considerà que la possible moció constituiria «solament un exercici de divertiment», que no tindria cap sentit, i afirmà que el poble espanyol no l'entendria en uns moments en què el preocupen altres problemes com l'atur, les pensions, la seguretat social o la reconversió industrial.

A LA VORA DE...

Flairant altres temps

He fet un dia de vacança per la Selva, amb la il·lusió de seguir vells rastres. I he començat per Caldes de Malavella. A la majoria de poblacions catalanes hi ha arquitectura de tota mena, però a mi m'agrada descobrir en cada indret aquell tipus d'edificació que *explica* una època de la història de la vila. A Caldes de Malavella domina un urbanisme que aviat farà els cent anys i que deu coincidir amb el redescobriment —social i econòmic— de les aigües curatives. Com que aleshores s'iniciava el modernisme, bastantes cases en respiren un aire més o menys marcat; en l'anàlisi d'aquest moviment arquitectònic es podria parlar, doncs, d'un modernisme minero-medicinal.

Hi he visitat el que queda de les termes romanes, i també un cotxe estranger hi ha comparegut expressament. Es veu que encara hi ha turistes que es documenten llegint guies. Al davant mateix de les termes hi ha una moderna planta embotelladora d'aigua mineral, i m'ha fet gràcia que, en treure-hi el cap, un home que sembla dedicat a aquestes atencions m'oferís un vas d'aigua de l'empresa. No sabvia que tinguéssim aquest equivalent domèstic del tast de whisky que t'ofereixen a les destil·leries escoceses. Una bona pensada.

Després m'he atansat al balneari de Vichi Catalan per reveure si continuava igual el gran i singular edifici neoaràbic. Perfecte, no l'han tocat, si no és per restaurar-lo, i la façana interior —la que dóna al parc—, amb la típica terrassa coberta, fa d'allò més goig.

Si la piscina (i la gent que s'hi banya i pren el sol) podria fer-nos pensar en qualsevol indret de la costa, l'extensa arbreda (amb els senyors i les senyores que hi prenen l'ombra) és un ambient que ja només es pot trobar en un balneari. La conservació d'un estil s'ha fet compatible, però, amb novetats, i n'hi ha una que no he vist enlloc més: tres salons per a televisió, cada un dels quals ofereix un canal. Excel·lent solució per a evitar conflictes.

Aquest breu circuit selvatà de testimonis antics m'ha fet passar per Sant Coloma de Farners en un dia de mercat, ple encara de batec popular de debò i on he comprat unes peres d'aigua bonissimes i un meló sucós. Lamento que hi hagin gairebé desaparegut les fleques tradicionals, però en canvi les *teules* continuen tenint la seva excepcional qualitat.

I després Breda, perquè no sigui dit, a mirar les olles i la terrissa de sempre, i com que badar fa venir gana, cap a Hostalric, a dinar al castell. No sempre es pot mejar, i prou bé, dins una fortalesa, però m'ha sorprès que encara hi hàgim de menjar en castellà, ni que siguin plats amb noms tan curiosos com "caldo del cobarde", "huevos encarcelados" o "suspiros de mazmorra". És un castell del segle XVIII —n'hi havia hagut un de medieval— que domina estratègicament la via del Tordera i ofereix un panorama esplèndid. D'aquí dalt estant han mirat aquesta vall il·lustres militars catalans, espanyols i francesos. Si alguns dels seus successius ocupants, bruts de pòlvorsa i tacats de sang, veiessin que ara si menja una *mousse* de xocolata...

Val a dir que ha estat un final coherent de la meva excursió, perquè és una *mousse* a la antiga, tan digna de respecte com els balnearis, com el mercat, com la terrissa, com les muralles d'Hostalric.

Josep M. Espinàs

Conveni sobre agricultura entre la Generalitat i la Politècnica

Laia Gonzàlez
Lleida (Segrià).— Un important conveni va ser signat ahir a Lleida entre el departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i la Universitat Politècnica de Catalunya. El conseller Josep Miró Ardèvol i el rector Gabriel Ferraté van signar l'acord de creació del que serà l'Institut d'Investigació i Desenvolupament Agrari, nascut de la col·laboració entre el Centre d'Investigació i Desenvolupament Agrari de Lleida (CIDALL) i l'Escola Superior d'Agricultura, també d'aquesta capital.

«El món agrari no té avui dia possibilitats de futur si no assumeix el canvi tecnològic», manifestà el conseller, el qual explicà que l'Institut es dedicarà a unes investigacions molt lligades a la problemàtica concreta de l'agricultura i la ramaderia catalanes i recordà que «la investigació agrària a Catalunya ha tingut els seus moments més positius coincidint sempre amb els períodes d'autogovern.»

Per la seva banda, Gabriel Ferraté digué que s'alegrava molt d'aquesta col·laboració, «que s'inscriu en la línia de la Universitat de posar els seus recursos humans i materials al servei de la societat i les necessitats fonamentals del país.»

El rector de la UPC definí la investigació agrícola com «un camp de la ciència important per al nostre futur, ja que cal resoldre els problemes importantíssims que té l'agricultura».

En virtut d'aquest conveni, la Generalitat posa al servei de l'Institut una sèrie d'investigadors i informàtics i la infrastructura del CIDALL, mentre la Universitat hi contribueix amb un personal qualificat i projectes de recerca. D'altra banda, l'Institut resta obert a les institucions lleidatanes interessades a potenciar la investigació agrícola.»

Antoni Nadal, cap del servei d'investigacions agràries, i Alexandre Checchi, recentment nomenat director general de Promoció i Desenvolupament, acompanyaren els mitjans de comunicació en el seu recorregut pel CIDALL.

Atorgats els premis literaris d'Altafulla

J. Claveguera
Corresponsal

Altafulla (Tarragonès).— Al voltant de les dotze de la nit d'ahir es feren públics els guanyadors dels sis premis atorgats en la I Nit Literària dels Països Catalans celebrada a Altafulla i organitzada per Òmnium Cultural del Tarragonès. El guanyador del primer premi d'assaig Rovira i Virgili fou Joan Riera i Palmera de Fabara (Ribera del País Valencià) amb l'obra *Llengua, ciència i societat als Països Catalans. Assaig d'història cultural.*

Els guanyadors dels altres premis foren: Ferran Anell, de Barcelona, s'adjudicà el primer premi de poesia Ramon Comas amb *Els escrits i la casa;* Carles Single, de Tarragona, guanyà el primer premi Pin i Soler de narrativa, amb *Darrera voluntat;* Ignasi Majoral, de Reus, obtingué el primer premi de còmics Ricard Opisso amb *Túmuls de metall.* El guardó de Tarragoní fidel del 1984 fou per a Josep Recasens i Jordà, més conegut com en «Recasens de la Mútua».

Avui, 1984-09-15, p. 32.
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)